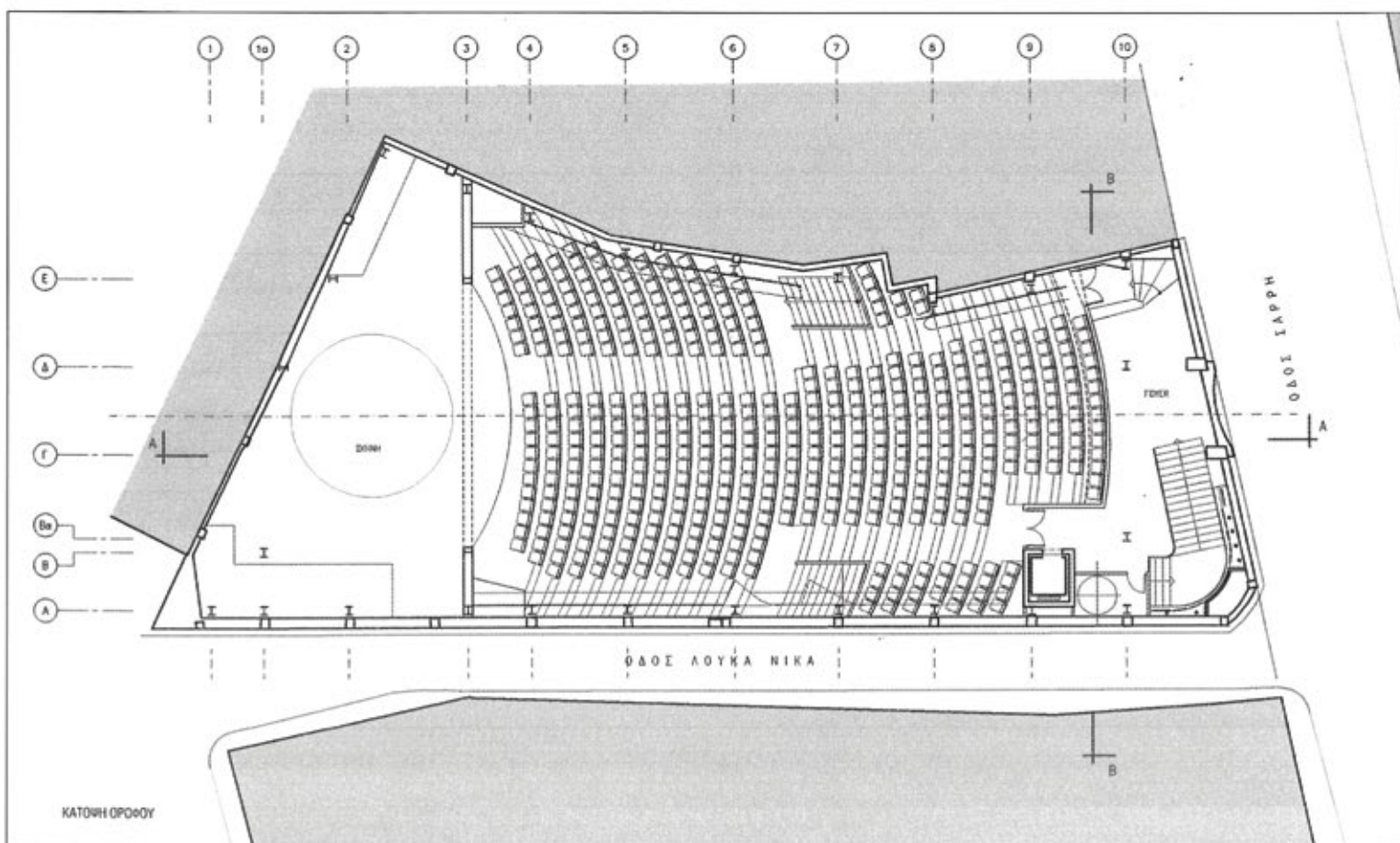
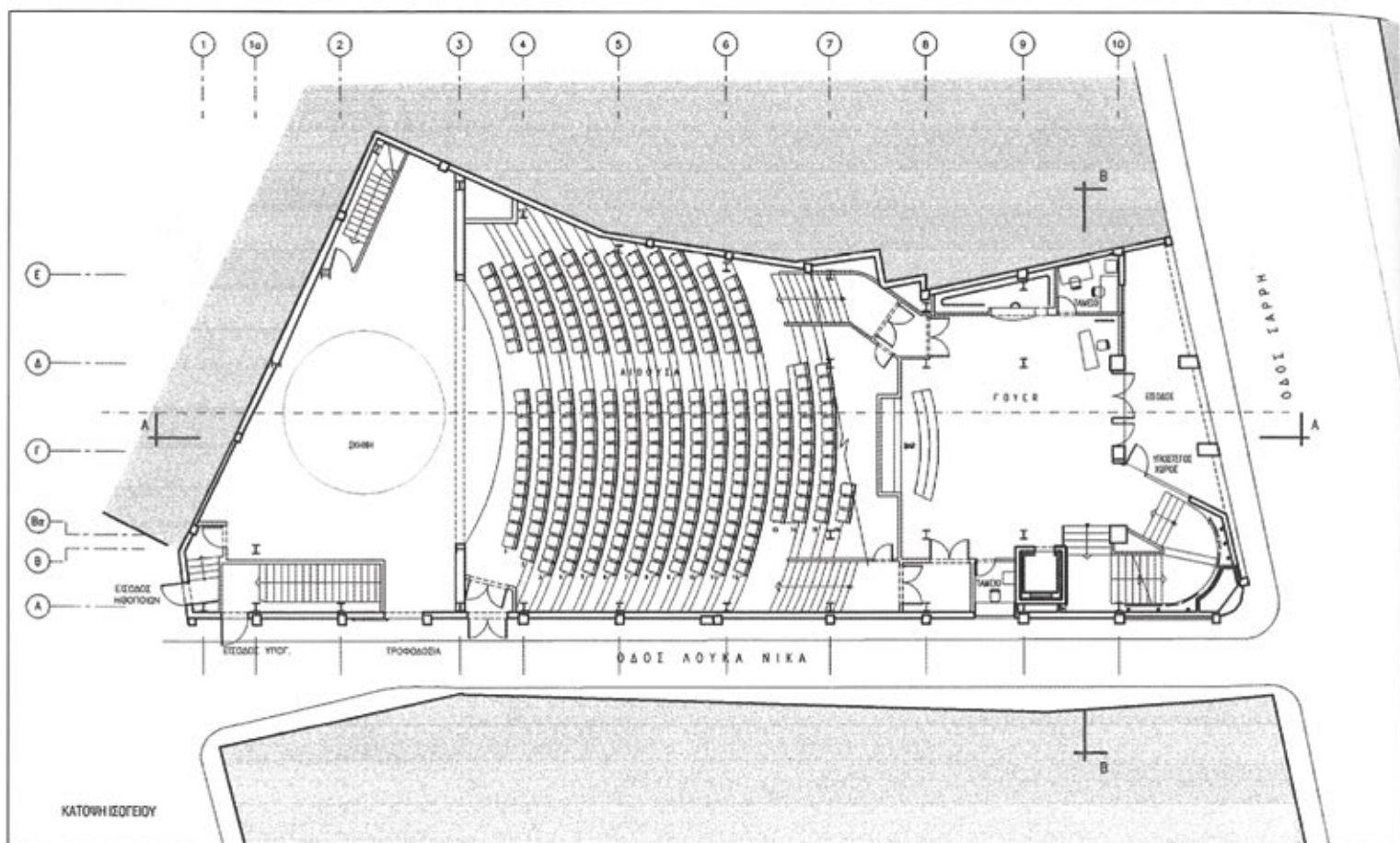

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ "ΗΒΗ" ΤΟΥ ΛΑΚΗ ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Το θέατρο ΗΒΗ ήταν μέρος από ένα μικρό πλέγμα πολιτιστικών δραστηριοτήτων σε μια γειτονιά του Ψυρρή, όπως προβλεπόταν το 1998 στα σχέδια των επιχειρηματιών. Πυρήνας αυτών των δραστηριοτήτων θα ήταν ο παλιός θερινός κινηματογράφος ΗΒΗ που θα μετατρεπόταν σε θέατρο. Τελικά αυτό είναι και το μόνο που υλοποιήθηκε μέχρι σήμερα. Ο επιχειρηματικός στόχος ουσιαστικά επικεντρώονταν στην εξασφάλιση σε "λογικές" τιμές του κατόλληλου χώρου μέσα στο κέντρο της Αθήνας ώστε ο καλλιτέχνης να αποκτήσει την θεατρική του στέγη. Το εγχείρημα αυτό άλλωστε, ήταν συντονισμένο και με τις προσπάθειες της πολιτείας, αφού ήδη το ΥΠΕΧΩΔΕ μελετούσε την ανάπλαση αυτής της υποβαθμισμένης, αλλά γραφικής και ιστορικά φορτωμένης περιοχής.

Μπορεί να πει κανείς ότι με την επανόρθωσή της, η ΗΒΗ, κτίσμα του 1950 που εγκαταλείφθηκε εδώ και πολλά χρόνια, οφικινώθηκε και σε γενικές γραμμές συνεχίζει την παλιά τάξη πραγμάτων. Συνειδητοποιώντας το γεγονός αυτό, οι χρήστες διατήρησαν τόσο το όνομα, όσο και την κύρια όψη του κτίριου στο ακέραιο. Παρά το γεγονός ότι αυτή καθαυτή η όψη δεν έχει αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον, δεν παύει να είναι ένα στοιχείο, δεμένο με τη γειτονιά.

Η ΜΕΛΕΤΗ

Η μελέτη χειρίστηκε με ανάλογο τρόπο και την πλαϊνή όψη, υπολογίζοντας στην αξία των επί μέρους δομικών στοιχείων, τα οποία έδιναν τη σωστή κλίμακα της γειτονιάς. Όμως ο χρόνος της κατασκευής ήταν ελάχιστος με αποτέλεσμα τα στοιχεία αυτά να παραληφθούν κατά την υλοποίηση.

Στη βασική του δομή το θέατρο αποτελείται από:

- το υπόγειο που περιλαμβάνει διάφορες εγκαταστάσεις, τα καμαρίνια και μία αίθουσα που ακόμη δεν έχει αποκτήσει την τελική της χρήση,
- το ισόγειο όπου βρίσκεται το foyer (με τις σχετικές παρεμβάσεις από τους χρήστες) και οι είσοδοι της αίθουσας,
- το επάνω foyer και
- τη σκηνή με την αίθουσα. Η τελευταία αναπτύσσεται από το ισόγειο μέχρι και τον πρώτο όροφο.

Όλες οι λειτουργίες - foyer, καμαρίνια, αποθήκες, εγκαταστάσεις - έχουν ελαχιστοποιηθεί προκειμένου να προδοθεί η αίθουσα και να επιτευχθεί ο μέγιστος αριθμός καθισμάτων.

Τα κυριότερα προβλήματα που αντιμετωπίστηκαν κατά την υλοποίηση του έργου ήταν:

- η έλλειψη σαφούς κτιριολογικού προγράμματος, που τελικά διαμορφώθηκε από τους αρχιτέκτονες,
- η καθυστέρηση στην ολοκλήρωση των διαδικασιών (έκδοση διατάγματος κλπ),
- ο ασφυκτικά περιορισμένος χρόνος κατασκευής μετά την έκδοση των αδειών και
- το ακανόνιστο σχήμα της κάτοψης και οι κατασκευαστικές δυσκολίες, δοθέντος μάλιστα ότι ο φέρων οργανισμός του υπογείου διατηρήθηκε ως έχει.

Εξ αιτίας όλων των παραπάνω οδηγηθήκαμε στην επιλογή του μεταλλικού φέροντα οργανισμού. Εται εξασφαλίστηκε η δυνατότητα προκατασκευής, ώστε επί τόπου να γίνουν μόνον οι συνδέσεις των στοιχείων.

Η μόρφωση των περιμετρικών τοίχων έγινε με ξηρή δόμηση και η επικάλυψη με ελαφρά μεταλλικά πάνελ.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΕΡΓΟΥ

Τίτλος:	ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΘΕΡΙΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ "ΗΒΗ" ΣΕ ΘΕΑΤΡΟ
Θέση:	ΑΘΗΝΑ, ΠΕΡΙΟΧΗ ΨΥΡΡΗ
Συνολική επιφάνεια:	1.300 m ²
Σκηνή:	150 m ²
Αίθουσα:	380 m ²
Αριθμός θέσεων:	500
Αρχιτεκτονική μελέτη:	Κ. ΚΟΥΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ - Ν. ΣΧΟΛΙΔΗΣ
Στατική Μελέτη:	Γ. ΛΑΜΠΡΟΥ
Η/Μ Μελέτη:	Σ. ΛΙΒΑΔΑΣ
Ακουστική Μελέτη:	Θ. ΤΙΜΑΓΕΝΗΣ
Συμβούλος Ηλεκτρονικός:	Ν. ΕΣΠΙΑΛΙΔΗΣ
Κατασκευή:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΔΟΜΙΚΗ
Έτος Κατασκευής:	1998
Κόστος έργου:	600.000.000 Δρχ.

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΚΑΙ Η ΣΚΗΝΗ

Το δάπεδο της αίθουσας διαμορφώθηκε από μεταλλική κατασκευή που εδράζεται στην οροφή του παλιού υπογείου και από μοριοσανίδα με τελική επιφάνεια χρήσης μοκέτα. Η τελική επιφάνεια των τοίχων διαμορφώθηκε από γυψοσανίδα με πλαστικό. Κάποιες ειδικές επενδύσεις από γυψοσανίδα, που προέβλεπε η μελέτη, προκειμένου να γίνει διακριτική η παρουσία των υποστυλωμάτων και να δημιουργηθεί μια πολλαπλότητα επιφανειών στο εσωτερικό της αίθουσας, λόγω έλλειψης χρόνου, παραλήφθηκαν.

Η ακουστική μελέτη της αίθουσας απαιτούσε ανακλαστήρες στην οροφή. Για να μην γίνουν οι τελευταίοι κυρίαρχο στοιχείο του χώρου και προκειμένου να αφήνουν διακριτές έως και ορατές τις κατασκευές και τις εγκαταστάσεις της οροφής, τοποθετήθηκαν σε αποστάσεις μεταξύ τους και έγιναν από διαφανές Plexiglas. Η εικόνα της οροφής συμπληρώνεται με τους ορατούς μεταλλικούς διαδρόμους των φωτιστών και τις υπόλοιπες εγκαταστάσεις.

Ο κλιματισμός του μεγάλου όγκου επιλύθηκε με την υιοθέτηση των δύο κυλινδρικών αεραγωγών κατά μήκος των πλευρικών τοίχων που ακολουθούν την

Κάτοψη ισόγειου και ορόφου
του θεάτρου ΗΒΗ.

*The ground floor and the floor plans
of the Ivi theatre.*

RESPECTING THE STYLE OF THE NEIGHBOURHOOD. THE "IVI" THEATRE OF LAKIS LAZOPOULOS.

By Nikos Sholidis, Architect.

PROJECT ID

Title: TRANSFORMATION OF THE OLD "IVI" OPEN AIR CINEMA TO A THEATRE.

Place: ATHENS, PSIRI NEIGHBOURHOOD.

Total Area: 1.300 m² Stage: 150 m² Stalls: 380 m².

Number of Seats: 500.

Architectural Study: K. KOUROUSOPOULOS - N. SHOLIDIS.

Static Study: G. LAMBROY.

Electromechanical Study: S. LIVADAS.

Acoustic Study: TH. TIMAGENIS.

Electronics Consultant: N. ESPIALIDIS.

Construction: HELLENIKI TECHNODOMIKI.

Year of Construction: 1998.

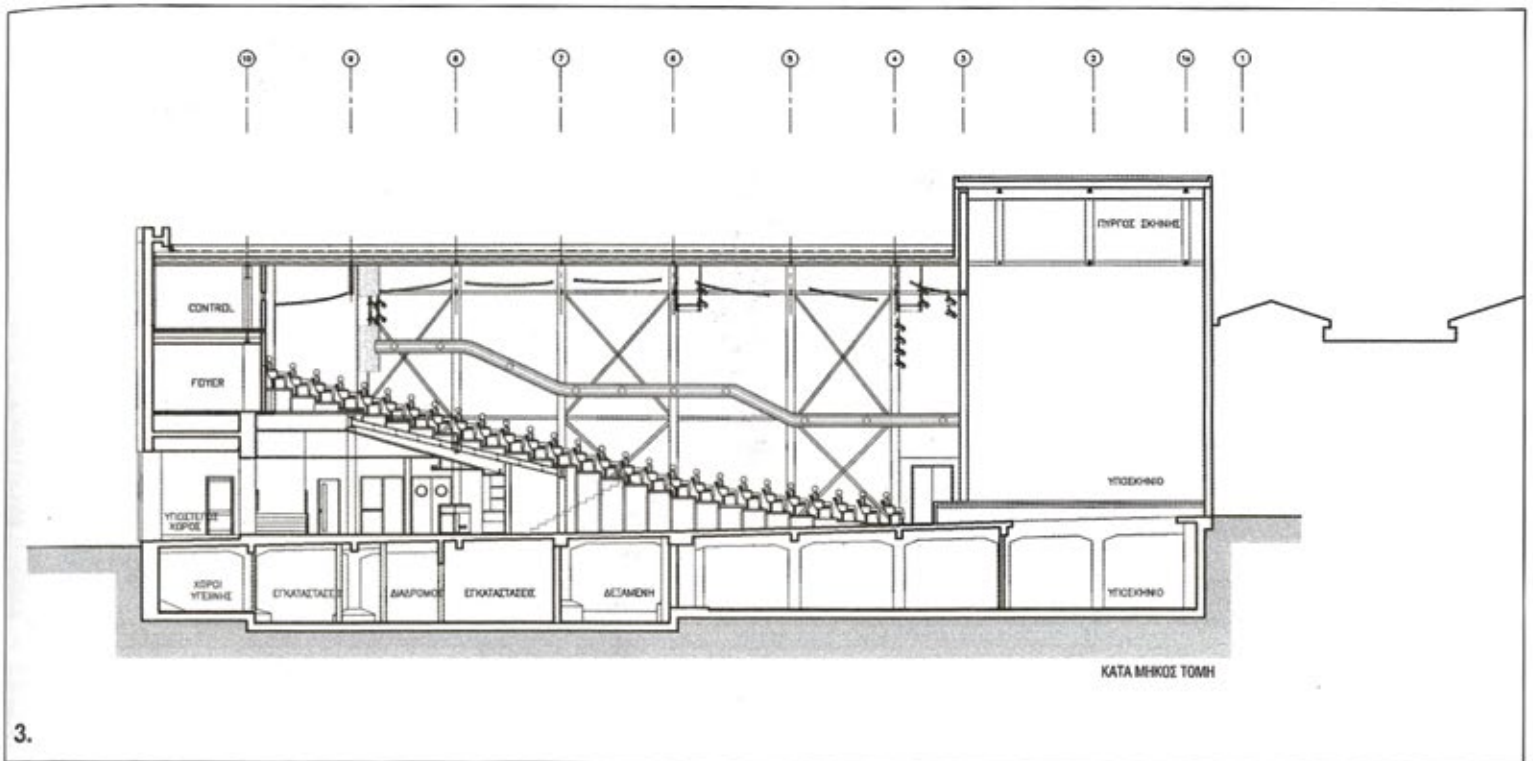
Total cost: 600.000.000 Drs.

INTENTIONS AND OBJECTIVES

According to the proprietors of "IVI" theatre original plans, the latter was planned to be the core of a small network of cultural activities settlement at the neighbourhood of Psiris. Up to now this construction is the only one effectuated out of the whole plan.

The aim of the enterprise is to possess and form the appropriate spaces for different artistic events in the center of Athens at reasonable prices. The project is in coincidence with the urban planning of the Ministry for the Environment, Physical Planning and Public Works for the specified area.

Εικόνα 1. Η κύρια είσοδος του θεάτρου και το foyer του ισόγειου.
Εικόνα 2. Ο χώρος του bar στο ισόγειο. Διακρίνονται καθαρά τα κόκκινα κάθετα στοιχεία του μεταλλικού σκελετού που στηρίζει το δάπεδο της πλατείας του θεάτρου.
Εικόνα 3. Χαρακτηριστική Τομή του θεάτρου.
Εικόνα 4. Η πλάγια και η κύρια όψη του κτιρίου.

Figure 1. The main entrance and the ground floor foyer.

Figure 2. The bar area on the ground floor. The vertical elements of the metallic supporting structure, painted in red can be clearly seen in this picture.

Figure 3. Characteristic section of the theatre.

Figure 4. The lateral and front elevations of the building.

Εικόνες 1 & 2. Η αίθουσα και η σκηνή του θεάτρου ΗΒΗ από δύο διαφορετικές οπτικές γωνίες.
Εικόνα 3. Λειτουργικά στοιχεία όπως οι ανακλαστικές του ήχου από Plexiglas στην οροφή και ο κλιματιστικός αεραγωγός του χώρου που ακολουθεί την κλίση της πλατείας συνθέτουν την αισθητική ταυτότητα του χώρου.

Figures 1 & 2. The stalls and the stage of the "IVI" theatre from two different points of view.
Figure 3. Functional elements such as the Plexiglas sound reflecting surfaces suspended from the ceiling and the air conditioning duct on the wall that follows the inclination of the stalls' floor compose the aesthetic physiognomy of the hall.

which is a neglected but picturesque and historically significant one.

One might say that the transformation of the "IVI" building to a theatre revitalised it, respecting the continuity of its destiny. Having this in mind, the users of the building maintained both the name and the facade of the old construction to its initial shape. The facade itself is of minor architectural interest, yet it is an element bond to the physiognomy of the neighbourhood.

THE STUDY

The architects handled the lateral elevation of the building respectively, estimating that the partial structural elements contributed to the correct scale

of the neighbourhood. Unfortunately, the construction period was so short that those elements could not but be omitted.

The structure of the theatre consists of:

- The basement hosts different installations, the lodges and a hall not yet treated to its final use,
- the ground floor where the foyer and the entrances to the stalls are situated (hosting as well all the interventions of the users),
- the upper foyer and
- the main theatre, containing the stalls and the stage that is developed on both levels.

The space for every function but the spectators' seats are organised using their minimum area demands in favour of the latter. The main problems

that were faced during the study were:

- lack of a clear construction program, which was finally arranged by the architects themselves.
 - Delay in all bureaucratic processes to get the permission for the reconstruction.
 - The extremely strict construction period.
 - The irregular borders of the existing plan, and the static problems caused by the maintenance of the basement bearing structure in its initial form.
- Regarding all the above-mentioned factors the choice of a metallic bearing structure was inevitable. This led to the prefabrication of every element and their in situ mounting. The peripheral walls were constructed using systems of dry building, and the lining with light metallic panels.

κλίση του δαπέδου και ο γενικός φωτισμός της αίθουσας με μικρούς προβολείς θεατρικού τύπου. Στην επίλυση της αίθουσας επιδιώχθηκε να κρατηθεί ισορροπία των διαφόρων εσωτερικών στοιχείων, ώστε κανένα από αυτά να μην γίνεται κυρίαρχο εις βάρος των υπολοίπων. Επί πλέον, όλα τα στοιχεία που προαναφέρθηκαν, ορατά ή διακριτά, της κατασκευής ή των εγκαταστάσεων, συμπεριλαμβανομένης και της σκηνης, αποτελούν ένα σύνολο που σκόπιμα επιδιώκει να δώσει την αίσθηση και την αισθητική μιας μηχανής, χωρίς όμως αυτό να είναι το μοναδικό ή το κυρίαρχο που αποκαμίζει ο θεατής. Η τελική αίσθηση που μένει στον θεατή είναι η εικόνα ενός σύγχρονου θεάτρου που δεν ασφυκτιά από το παλιό κέλυφος που το περιβάλλει. Αντίθετα, παλιό και καινούργιο αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο.

Το ακανόνιστο σχήμα της κάτοψης αποτελεί άλλη μια ιδιομορφία της αίθουσας, η οποία οδήγησε στη συγκεκριμένη διάταξη των καθισμάτων, προκειμένου να εξασφαλισθεί ο μέγιστος δυνατός αριθμός.

Αναφορικά με τη σκηνή σημειώνεται ότι διαθέτει αρκετό εξοπλισμό, αλλά για ευνόητους λόγους είναι περιορισμένη, συγκριτικά με τις πραγματικές ανάγκες που έχει ένα θέατρο. Και η σκηνή είναι το μέρος εκείνο του θεάτρου που πρέπει να αντιμετωπίζεται με γενναيوδωρία και στις τρεις διαστάσεις της όπως επίσης και στους συμπληρωματικούς της χώρους. Τα καθίσματα και κάποιοι χρωματισμοί επιλέχθηκαν από κοινού με τους χρήστες. ■

Η σκάλα που οδηγεί από το επάνω στο κάτω foyer.

The staircase connecting the upper and the ground floor foyers.

THE STALLS AND THE STAGE

The floor of the stalls is supported by the old roof of the basement, via a metallic structure. It is made of MDF and is laid with fit carpet. The outer surface of the walls is covered with plasterboards painted with acrylic colours. Some special covering made of plasterboard even though included in the study, were never effectuated due to limited time of construction. Their purpose was decorative, specifically to hide some of the supporting bulks and offer some aesthetical variability.

The acoustic study of the main theatre imposed the use of sound reflecting surfaces suspended from the ceiling. The danger of the latter to become the predominant elements of the hall and even hide

the installation and the service corridors of the ceiling was obvious, so transparent Plexiglas surfaces were selected for this reason.

The air conditioning of the main theatre is effectuated by means of two cylindrical air tubes alongside the lateral walls that follow the floor inclination. Small theatrical reflectors were used for the lighting of the stalls.

The solution proposed for the main theatre was of a balanced presence of every single material and article so that none would be predominant on the spectators' sight. All the elements and arrangements, including the stage, tend to produce the atmosphere of an engine room, but this does not end in itself. The overall idea of a spectator is the

image of a contemporary theatre that does not suffocate in its shell of the past, but modern and innovative elements are well matched together.

The irregular plan of the building is another specialty of the theatre. The placement of the seats the way they are is imposed by the demand for the maximum of seats.

Even fairly well equipped, the stage is limited to the minimum acceptable area in favour of the number of seats, despite the fact that the more generous in area a theatre stage is (including its auxiliary spaces) the more functional the theatre. The colour of the seats and of some articles in the theatre were chosen in collaboration with the final users. ■